

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 18 X 2012
C(2012) 7123 final

Dlui Valeriu Ștefan ZGONEA
Președinte
Camera Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sector 5
RO – BUCUREȘTI

Domnule Președinte,

Comisia ar dori să adreseze mulțumiri Camerei Deputaților pentru opinia sa privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții [COM(2011) 452 final], care face parte din așa-numitul pachet CRD IV¹. Permiteți-mi să vă adresez scuze pentru întârzierea răspunsului la această opinie.

Comisia salută în special sprijinul declarat de Camera Deputaților pentru indicatorul de lichiditate și pentru indicatorul de finanțare netă stabilă, prevăzuți în propunere.

Comisia ia notă de preocupările exprimate de Camera Deputaților. Sper ca explicațiile detaliate din anexă să clarifice aceste preocupări și aștept cu interes să continuăm dialogul nostru politic în viitor.

Cu deosebită considerație,

Maroš Šefčovič
Vicepreședinte

¹Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții și de modificare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar („Capital Requirements Regulation – CRR”).

ANEXĂ

1. LIMITAREA FLEXIBILITĂȚII NAȚIONALE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE APLICAREA UNOR STANDARDE PRUDENȚIALE MAI STRICTE DIN MOTIVE MACROPRUDENȚIALE

Comisia recunoaște pe deplin necesitatea ca statele membre să fie în măsură să impună cerințe (legate de capital) suplimentare băncilor interne pentru a ține seama de particularitățile sectorului bancar național. În acest sens, propunerile inițiale ale Comisiei prevedeau deja o serie de mecanisme pentru a asigura flexibilitatea la nivel național. Cu toate acestea, majorările de capital impuse în mod unilateral sau/și nejustificat într-un stat membru pot duce la o reducere a fluxului creditelor în țările învecinate, după cum s-a întâmplat recent în țările din vecinătatea Austriei. Acest lucru afectează piața unică și ridică preocupări majore în contextul economic actual.

Apărând integritatea cadrului de reglementare unic, Comisia apără piața internă și interesul colectiv al tuturor statelor membre, astfel încât să se asigure că măsurile naționale macroprudențiale nu dăunează potențialului de creștere economică în alte state membre și, prin urmare, nu subminează strategia globală de creștere a UE.

Cu toate acestea, Comisia a definit, de asemenea, domenii specifice de flexibilitate națională:

- creștere temporară a cerințelor minime, în special la propunerea statelor membre, realizată prin acte delegate ale Comisiei (articolul 443 din CRR);
- ponderi ale riscului sporite pentru creditarea bazată pe ipoteci imobiliare (articolul 119 din CRR).

În ambele cazuri, flexibilitatea propusă este echilibrată prin instituirea unui „organism coordonator” la nivel european și/sau prin impunerea anumitor restricții cu privire la gradul de flexibilitate de care dispun statele membre. În cazul majorării temporare a cerințelor minime, coordonarea la nivelul UE ar urma să fie asigurată de Comisie (eventual cu avizul CERS), în timp ce limitarea flexibilității la nivel național ar fi impusă pentru o perioadă limitată de timp. În ceea ce privește posibilitatea de a aplica ponderi de risc mai mari în cazul creditelor ipotecare în statele membre de origine, ABE și Comisia ar asigura coordonarea la nivelul UE prin intermediul unor standarde tehnice în materie de reglementare, elaborate de ABE și adoptate de Comisie, în timp ce limitarea impusă flexibilității la nivel național s-ar referi numai la aplicarea unei ponderi de risc de maximum 100 % (în loc de 35 % pentru imobilele rezidențiale și 50 % pentru imobilele comerciale). Aceste mecanisme ar urma să echilibreze exercitarea flexibilității naționale de către un stat membru, cu garanții adecvate de protejare a intereselor altor state membre (de exemplu, prin rolul organismului UE de coordonare) și să asigure eficacitatea politicii în statul membru de origine. Astfel, integritatea pieței unice ar fi protejată.

Măsurile macroprudențiale luate la nivel național ar trebui să aibă doar un impact național. În cazul în care impactul depășește frontierele naționale și devine european,

procesul decizional ar trebui să se desfășoare, de asemenea, la nivel european sau domeniul de aplicare potențial al impactului negativ ar trebui să fie limitat.

2. *LIMITELE EXPUNERILOR MAJORE SUNT SUPUSE UNEI EVALUĂRI A RISCULUI DATORIEI SUVERANE CARE CONTINUĂ SĂ PROMOVEZE RISCUL ZERO. BĂNCILE AR PUTEA FI DESCURAJATE SĂ ACORDE CREDITE IMM-URILOR*

Comitetul Basel revizuieste în prezent regimul expunerilor mari. Scopul este adoptarea unui cadru eficace și consecvent la nivel internațional, pe baza evoluției pieței și a experienței dobândite în urma crizei. În acest context, face obiectul revizuirii și tratamentul expunerilor față de entități suverane în cazul expunerilor majore.

Accesul IMM-urilor la o finanțare adecvată este un aspect important, iar asigurarea faptului că IMM-urile au posibilitatea să crească și să prospere în UE este una dintre prioritățile Comisiei. Reducerea ponderilor de risc în cazul expunerilor față de IMM-uri nu poate duce automat la creșterea gradului de creditare a IMM-urilor. Într-adevăr, nu există nici o garanție că băncile ar folosi capitalul care le-ar fi pus la dispoziție prin astfel de modificări pentru a mări volumul creditelor în favoarea IMM-urilor.

Având în vedere dimensiunea redusă a creditelor acordate IMM-urilor în comparație cu fondurile proprii de reglementare ale instituțiilor de credit, actualul regim al expunerilor majore nu descurajează băncile să acorde credite pentru IMM-uri: valoarea creditelor nu depășește, în majoritatea cazurilor, limita de 25 % a expunerilor majore. În cazul în care creditele acordate IMM-urilor sunt garantate de guvernul statului respectiv sau de o autoritate locală, partea de credite care este garantată ar putea fi considerată ca fiind suportată de garant, și nu de debitori, ceea ce poate conduce la încălcarea limitei de 25 % a expunerii față de garant. Cu toate acestea, pe baza articolelor 389 [alineatele (1) și (2)] și 392, expunerea față de garantul public ar putea fi exceptată de la aplicarea limitei de expunere majoră în cazul în care garantul public este, la rândul său, exceptat.

3. *EXPUNERILE PROPRIETĂȚILOR IMOBILIARE NU AR TREBUI SĂ BENEFICIEZ DE O PONDERE DE RISC MAI FAVORABILĂ*

Articolul 119 din propunerea de CRR prevede o opțiune în materie de flexibilitate conferită statelor membre. Pentru creditele garantate cu ipotecă pe proprietăți rezidențiale ocupate de proprietar, CRR preia abordarea Directivei 2006/48/UE, în vigoare: statele membre aplică o pondere de risc de 35 % în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții. Pentru imobilele comerciale, cadrul de reglementare unic prevede opțiunea conform căreia „se aplică o pondere de risc de 50 % în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții”, înlocuindu-se astfel opțiunea actuală din directivă, care prevede că „se poate atribui o pondere de risc de 50 %”. Cu toate acestea, în ambele cazuri, statele membre au posibilitatea de a stabili ponderi de risc mai ridicate după consultarea Autorității bancare europene.

4. *POSIBILA LIMITARE LA PIEȚELE NAȚIONALE A OPERAȚIUNILOR INSTITUȚIILOR FINANCIARE. FRAGMENTAREA ȘI DESTABILIZAREA ÎN CAZUL STATELOR MEMBRE AL CĂROR SECTOR BANCAR ESTE PREDOMINANT NON-NAȚIONAL*

Crearea pieței unice este o realizare majoră a integrării europene. Aceasta reduce riscurile de fragmentare și de arbitraj de reglementare. O libertate deplină a statelor membre de a modifica cerințele de capital ar provoca o realocare suplimentară de capital între economii. O astfel de politică ar fi în detrimentul unora și în beneficiul altora.

5. *COORDONAREA CRD/CRR CU PROPUNERI LEGISLATIVE CONEXE, PRECUM MiFID ȘI EMIR*

Comisia este determinată să asigure o abordare coerentă și convergentă în cadrul reglementării sectorului financiar. Comisia dorește să evite suprapunerea propunerilor legislative înaintate. Cu toate acestea, din cauza gradelor diferite de evoluție în materie legislativă, a nivelurilor diferite de maturitate atinse într-un anumit domeniu sau, uneori, din cauza lipsei voinței statelor membre de a conveni asupra unor abordări similare, uneori acest lucru se dovedește a fi o sarcină dificilă. Prin urmare, Comisia va continua să susțină o abordare corectă și coerentă pentru a garanta condiții de concurență echitabile pentru operatorii financiari de pe piețele UE.

6. *RECOMANDAREA PRIVIND ADOPTAREA UNOR MĂSURI DE ARMONIZARE INTERNAȚIONALĂ A NORMELOR CONTABILE*

Din ce în ce mai multe state din întreaga lume aplică standardele internaționale de raportare financiară (IFRS), care tind să devină limbajul contabil internațional. Comisia sprijină eforturile depuse de SUA în sensul unei convergențe către IFR și activitatea desfășurată de Consiliul pentru standarde internaționale de contabilitate (IASB) și de Consiliul pentru standarde de contabilitate financiară (FASB) în scopul consolidării comparabilității între societățile din UE și din SUA și al impunerii unor condiții de concurență mai echitabile.

7. *REGULAMENTUL PROPUȘ AR TREBUI SĂ FIE APLICAT DUPĂ CONSTITUIREA UNUI CADRU EUROPEAN DE GESTIONARE A CRIZELOR*

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții [COM (2012) 280 final] a fost adoptată la 6 iunie 2012. Aceasta este una dintre cele mai importante proiecte legislative în domeniul serviciilor financiare. Deși Comisia va încuraja Consiliul și Parlamentul European să acorde prioritate acestei propuneri, este puțin probabil ca acest cadru european pentru redresare și rezoluție să fie adoptat înainte de intrarea în vigoare a cerințelor prudențiale și de capital impuse de Basel III.

8. SHADOW BANKING

Comisia consideră că este important să se limiteze domeniul de aplicare al arbitrajului de reglementare pentru entitățile care operează în afara sistemului bancar obișnuit, atunci când acestea derulează activități asimilate celor bancare; în cazul în care astfel de entități sau activități sunt expuse unor riscuri financiare similare celor la care sunt expuse băncile, acestea ar trebui să facă obiectul aceluiași cerințe impuse prin reglementările și supravegherea bancară. Orice fragmentare a reglementării ar duce la o „uniformizare la un nivel inferior” a sistemului financiar, băncile fiind încurajate să își desfășoare activitatea prin intermediul unor entități nereglementate.

În acest sens, Comisia a emis o comunicare, la 19 martie 2012, a organizat o conferință la Bruxelles, la 27 aprilie 2012, și are în vedere acțiuni suplimentare în acest domeniu.